

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 925/2019
26.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 61. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Весне Максимовић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору 2К-206/18 од 11.12.2018.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 151/19 од 25.04.2019.године, у седници већа одржаној дана 26.09.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Весне Максимовић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору 2К-206/18 од 11.12.2018.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 151/19 од 25.04.2019.године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору 2К-206/18 од 11.12.2018.године окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. став 5. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, која казна му се рачуна од дана ступања на издржавање исте, а има се извршити на тај начин што окривљени не сме напустити просторије у којима станује и без примене електронског надзора, с тим да уколико окривљени једном у трајању од 12 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредиће се да остатак казне издржава у затвору. Наведеном пресудом одлучено је и о трошковима кривичног поступка, како је то ближе опредељено у изреци. Оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 151/19 од 25.04.2019.године, делимично су усвојене жалбе окривљеног АА и његовог браниоца и преиначена пресуда Основног суда у Бору 2К-206/18 од 11.12.2018.године, тако да је окривљени АА оглашен кривим због продуженог кривичног дела проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. став 5. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци и истовремено одређено да ће окривљени казну издржавати у просторијама у којима станује без примене мере електронског надзора, с тим што ће суд, уколико окривљени једном у трајању од 12 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне издржи у затвору, док су у преосталом делу жалбе окривљеног и његовог браниоца одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена. Такође је одлучено да трошкови кривичног поступка настали пред Апелационим судом у Нишу падају на терет окривљеног АА, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Весна Максимовић благовремено је поднела захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати Основном суду у Бору на поновно одлучивање, али другом већу.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и, у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а ово из следећих разлога:

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости указује да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати и то на налазу и мишљењу вештака Наташе Дабетић-Кирст, обзиром да је вештачење потписа окривљеног АА извршено од стране лица које није вештак са листе судских вештака за област графоскопског вештачења, те да у кривичном поступку вештачење мора вршити само вештак са листе сталних судских вештака, а не установа, односно радник те установе, због чега правноснажне пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

По оцени Врховног касационог суда, изнети наводи браниоца окривљеног не могу се прихватити као основани.

Наиме, одредбом члана 114. став 4. ЗКП предвиђено је да ако за одређену врсту вештачења постоји стручна установа или се вештачење може обавити у оквиру државног органа, таква вештачења нарочито ако су сложенија, по правилу, ће се поверити таквој

установи или органу, који ће потом одредити једног или више стручњака за давање налаза и мишљења.

Сходно изнетом, не постоји законска обавеза поверавања вештачења најпре вештацима са списка сталних судских вештака, већ се вештачење може обавити и у оквиру државног органа или установе, а једини услов је да је тај орган стручан за ту врсту вештачења. Имајући у виду наведено, као и да се одредба члана 114. став 3. ЗКП, (на коју повреду у захтеву за заштиту законитости указује, али не нумерише, бранилац окривљеног), односи на ситуацију поверавања вештачења физичком лицу, а не државном органу, односно установи, што је овде случај, то су неосновани наводи браниоца окривљеног да је у конкретном случају изостала примена напред наведеног члана ЗКП.

Такође одредбом члана 10. став 1. Закона о судским вештацима („Службени гласник РС“ број 44 од 30.06.2010. године), предвиђено је да поред физичких и правних лица вештачење могу обављати и државни органи у оквиру којих се може обавити вештачење, као и научне и стручне установе (факултети, институти, заводи и слично), а одредбом става 2. истог члана је прописано да органи и установе из става 1. овог члана одређују једног или више стручњака одговарајуће специјалности који ће обављати вештачење или образују комисије састављене од научних или стручних радника који су код њих запослени.

Имајући у виду цитиране одредбе члана 10. Закона о судским вештацима, те чињеницу да је Наташа Дабетић-Кирс радник Национално-криминалистичкотехничког центра, која је у смислу члана 114. став 4. ЗКП обавила вештачење и доставила писани налаз и мишљење, у конкретном случају поступала је управо као вештак који је овлашћен од стране установе - Национално-криминалистичкотехничког центра, сходно Закону о судским вештацима, а који не морају бити уписани у регистар вештака.

С тога се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, указује да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног АА указује да ни у првостепеном ни у другостепеном поступку није тачно утврђено чињенично стање, да нису саслушани сви сведоци који су морали бити саслушани, да није искључен доказ који је морао бити искључен због начина на који је изведен, да није утврђена намера окривљеног АА да на описани начин себи прибави противправну имовинску корист ... чиме у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, а која повреда у смислу одредбе члана 485. став 4.ЗКП не представља законом дозвољен разлог због којег окривљени, преко браниоца, може поднети овај ванредни правни лек, због чега је у напред наведеном делу поднети захтев оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца АА, адвоката Весне Максимовић одбио као неоснован на основу члана 491. став

1. ЗКП, а у преосталом делу одбацио као недозвољен на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, те је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић